

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104480,Stanislaw-Burhardt-Bukacki-ur-8-stycznia-1890-w-Cannes-zm-6-czerwca-1942-w-Edynb.html>
25.04.2024, 17:51

Stanisław Burhardt-Bukacki (ur. 8 stycznia 1890 w Cannes, zm. 6 czerwca 1942 w Edynburgu) - generał dywizji.

W czasie zwycięskiej ofensywy od 14 do 25 września br. prowadząc w niezmordowanym ataku na wroga dzielne pułki swojej dywizji płk Szt. Gen. Stanisław Burhardt-Bukacki swoim osobistym bezprzykładnym męstwem, brawurową odwagą połączoną z wybitną inicjatywą potrafił zdobyć nie tylko osobiście sławę nadzwyczaj dzielnego i mężnego oficera dowódcy, lecz zawsze i stale w czołowych liniach, dając przykład odwagi i męstwa swoim podwładnym - w krótkim przeciągu czasu wyrobił z powierzonej Mu dywizji pierwszorzędną bojową siłę. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 4 listopada 1920)

W 1910 ukończył gimnazjum filologiczne w Częstochowie i rozpoczął studia architektoniczne w Szkole Politechnicznej we Lwowie (zaliczył trzy lata). W latach 1909-1910 w Związku Walki Czynnej, 1910-1914 w Polskich Drużyn Strzeleckich. Od sierpnia 1914 w Legionach Polskich, m.in. dowódca II plutonu Pierwszej Kompanii Kadrowej, I batalionu 1 Pułku Legionów, 5 Pułku Piechoty Legionów. Od października 1918 komendant POW okupacji austro-węgierskiej, a od 24 listopada tr. szef Sztabu Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawa. W czerwcu 1920 szef sztabu Armii Rezerwowej, od lipca tr. dowódca 8 Dywizji Piechoty i grupy operacyjnej własnego imienia (8 i 10 DP). Od września 1921 do grudnia 1925 dowódca 8 Dywizji Piechoty, od 31 grudnia 1925 do 17 maja 1926 szef Oddziału III Sztabu Generalnego. W latach 1926-1928 II wiceminister spraw wojskowych, 1928-1931 generał do prac przy Generalnym Inspektoracie Sił Zbrojnych, od 1933 II zastępca szefa Sztabu

Stanisław Burhardt-Bukacki

Głównego, od grudnia 1935 Inspektor Armii. 3 września 1939 mianowany szefem Polskiej Misji Wojskowej w Paryżu. Od listopada 1939 do czerwca 1940 przewodniczący Komisji Regulaminowej; kierował akcją ewakuacyjną resztek Wojska Polskiego do Wielkiej Brytanii (był ostatnim żołnierzem, który 25 czerwca 1940 wszedł na ostatni statek ewakuacyjny). Od czerwca do sierpnia 1940 dowódca Obozów i Oddziałów WP w Szkocji. Usunięty ze stanowiska na skutek intryg gen. Izydora Modelskiego. Pochowany na cmentarzu Corstophine Hill w Edynburgu. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 485).

Awanse: podporucznik (1914), porucznik (1914), kapitan (1915), major (1916), podpułkownik (1918), pułkownik (1920), generał brygady (1923), generał dywizji (1936).

Bibliografia

W.K. Cygan, *Oficerowie Legionów Polskich 1914–1917. Słownik biograficzny*, T. I, Warszawa 2005, s. 140–142; T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 33; P. Stawecki, *Generałowie Wojska Polskiego 1918-1939*, Warszawa 1994, s. 90.